

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Luiza Gafton, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cuciuc Liubovi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cuciuc Liubovi către Toma Lidia și Jidraș Alexandr privind constatarea faptului acceptării succesiunii, declararea nulă a certificatului privind dreptul de proprietate și partajarea averii succesoriale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Cuciuc Liubovi și menținută hotărârea Judecătoria Anenii Noi din 26 noiembrie 2014,

c o n s t a t ă :

La data de 23 aprilie 2014, Cuciuc Liubovi a depus cerere de chemare în judecată către Toma Lidia și Jidraș Alexandr, solicitând constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul mamei sale Toma Fevronia, declararea nulă a certificatului nr.106 din 15 ianuarie 2013 cu privire la dreptul de proprietate asupra cotei-părți din proprietatea comună în devălmășie, care a fost eliberat pe numele Lidiei Toma și încasarea de la ultima a sumei de 18 566 lei.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 18 ianuarie 1980 a decedat mama sa - Toma Fevronia. După decesul acesteia și până la căsătorie (27 noiembrie 1991), Cuciuc Liubovi a rămas să locuiască în casa părintească împreună cu tatăl său - Toma Constantin. Fiind unicii moștenitori, au acceptat succesiunea în cote-părți egale, a câte 1/2 cotă-parte din casa de locuit, deoarece casa părintească a fost construită în anul 1930, beciul în 1936, iar saraiul în 1967 de către părinții mamei sale - Toma Fevronia.

În anul 1986, tatăl său - Toma Constantin a înregistrat căsătoria cu Toma Lidia. În timpul căsătoriei, ultima nu a construit nimic în jurul casei, devenind doar coproprietară asupra 1/2 din lotul de pe lângă casă și lotul de grădini din extravilanul satului, care le-au fost atribuite în proprietate în timpul căsătoriei cu tatăl său.

La data de 23 aprilie 2011, Toma Constantin a decedat. După aceasta, Toma Lidia declara că casa bunelor reclamantei va rămâne ultimei, deoarece prima are casa sa și nu are nevoie de două case.

La începutul lunii august 2013, reclamanta Cuciuc Liubovi a aflat că Toma Lidia a vândut casa cetățeanului Jidraș Alexandr contra sumei de 37 132 lei. Totodată, a aflat că la data de 15 ianuarie 2013, Toma Lidia a primit atât certificatul de moștenitor legal asupra 1/2 din casa de locuit și asupra lotului de pe lângă casă, cât și certificatul cu privire la dreptul de proprietate asupra cotei-părți din proprietatea comună în devălmășie asupra 1/2 cotă-parte din casa de locuit și din terenul de pe lângă casă.

Dat fiind faptul că a primit certificat de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din toate bunurile imobile și a vândut casa de locuit, Toma Lidia s-a îmbogățit din contul reclamantei cu suma de 18 566 lei, ceea ce constituie 1/2 din valoarea casei de locuit a bunelor săi, care a fost vândută de aceasta.

Consideră reclamanta că, eliberarea certificatului de proprietate asupra 1/2 din casa de locuit și construcțiilor accesorii este vădit ilegală, deoarece acest certificat de proprietate contravine legii și bunelor moravuri. Cuciuc Liubovi nu putea fi lipsită de dreptul la succesiune după decesul mamei sale, deoarece la acel moment era minoră (avea 9 ani) și a locuit în casa părintească până la vârsta de 20 ani. Astfel, a acceptat succesiunea și a obținut dreptul de proprietate asupra 1/2 din casa de locuit, pe când Toma Lidia era în drept să primească certificatul de moștenitor legal doar asupra 1/2 din casa de locuit rămasă după decesul tatălui său.

Faptul că reclamanta a acceptat succesiunea în termenul stabilit de lege se confirmă prin extrasele din Registrele de evidență al gospodăriilor populației satului Puhăceni și prin adeverința eliberată de primăria satului Puhăceni. La fel, acest fapt poate fi confirmat și de către martori, locuitori ai satului Puhăceni.

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 26 noiembrie 2014, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Cuciuc Liubovi către Toma Lidia și Jidraș Alexandr privind constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul mamei Toma Fevronia, decedată la 18 ianuarie 1980 în satul Delacău, raionul Anenii Noi, și declararea nulă a certificatului privind dreptul de proprietate nr.106 din 15 ianuarie 2013, eliberat pe numele Lidiei Toma.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Anenii Noi din 14 decembrie 2015, a fost respinsă pretenția ce ține de partajul averii succesoriale în cauza civilă la cererea înaintată de Cuciuc Liubovi către Toma Lidia și Jidraș Alexandr privind

constatarea faptului acceptării succesiunii, declararea nulă a certificatului privind dreptul de proprietate și partajul averii succesoriale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Cuciuc Liubovi și menținută hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 26 noiembrie 2014.

La data de 15 februarie 2017, Cuciuc Liubovi a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admise integral pretențiile formulate de către ea.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Cuciuc Liubovi, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța

de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs a recurenței Cuciuc Liubovi.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Cuciuc Liubovi.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Luiza Gafton,

Maria Ghervas